

LUBLIN

LISTA DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

ZAŁOŻENIA URBANISTYCZNE, W TYM PRZESTRZENIE PUBLICZNE

Przedmiot
ochrony

2.1/U

Orientacja

DEPTAK KRAKOWSKIE PRZEDMIEŚCIE

Lokalizacja

Wartości historyczne obszaru Deptaka są objęte ochroną Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków (wpisane do rejestru zabytków). Wartością dziedzictwa kultury współczesnej związaną z Deptakiem jest fakt utworzenia w latach dziewięćdziesiątych ubiegłego wieku, na bazie historycznej struktury tego fragmentu miasta – przestrzeni wyłączanej z ruchu kołowego i przeznaczonej wyłącznie dla ruchu pieszego. Ów nowy aspekt historycznego centrum, jego funkcja „deptaka”, stanowi nową wartość tej przestrzeni i przedmiot niniejszej ochrony. Jak na załączniku graficznym 2.1.1/U.

Czas powstania Lata 90. XX wieku.

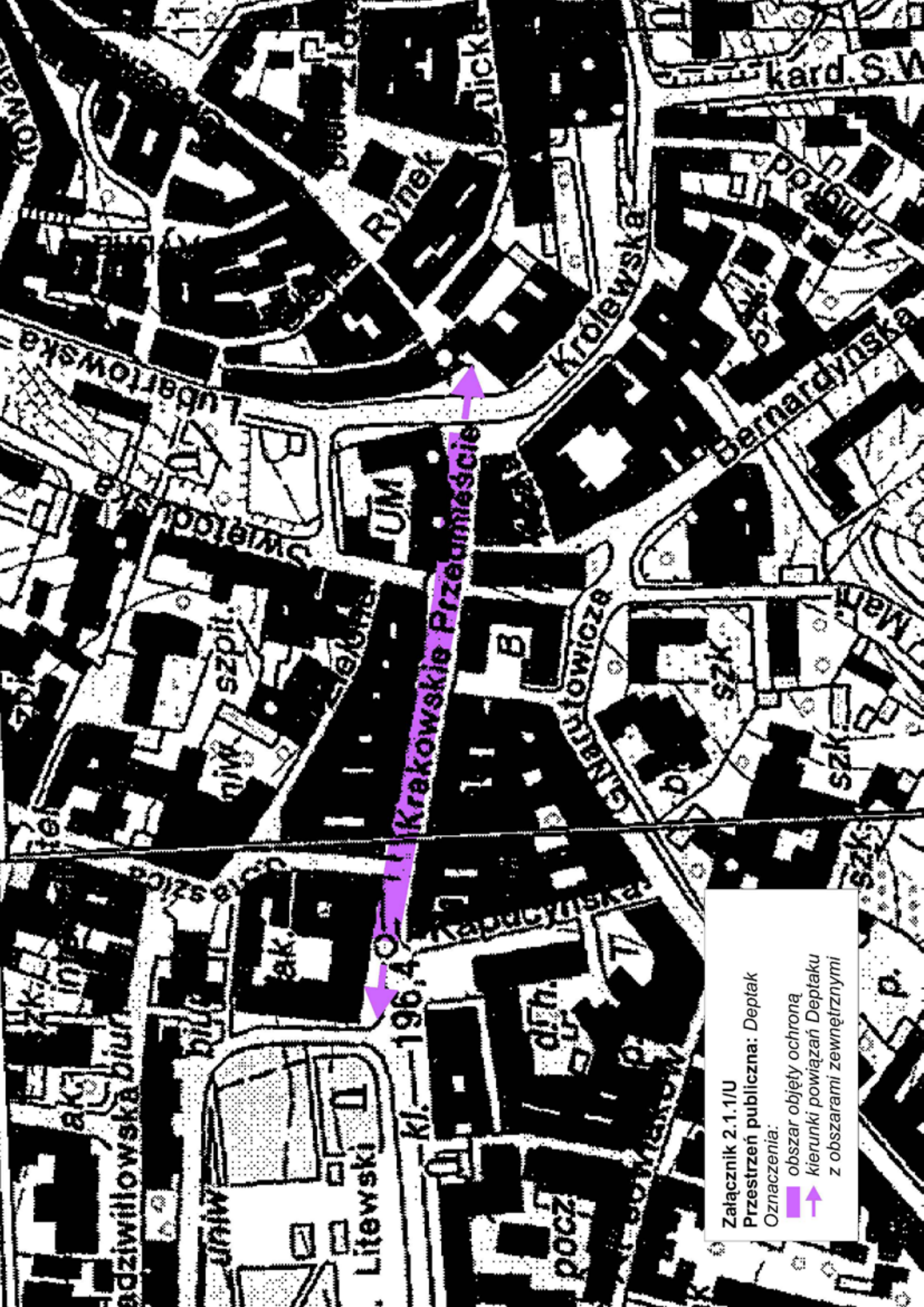
Autorzy Architekt Jacek Ciepliński

Uzasadnienie Utworzenie Deptaka, tj. stworzenie tu przestrzeni publicznej wyłącznie pieszej jest wartością samą w sobie, podnoszącą znacznie funkcjonalną i kulturową rangę tego elementu struktury ścisłego centrum Lublina. Zasadne jest zatem objęcie tej wartości ochroną.

Wytyczne do ochrony Obiekt rangi krajowej (!). Mimo rosnących potrzeb ruchowych w Śródmieściu, nie należy przywracać ruchu kołowego na tym segmencie Krakowskiego Przedmieścia, należy go traktować jako trwały i szczególnie ważny element struktury centrum. Konieczna jest też konsekwentna eliminacja tego ruchu w obszarze powiązania istniejącego Deptaka z Placem Litewskim, tj. otwarcie osi: wieże Starego Miasta – pomnik Unii Lubelskiej. Zachowanie tam zakrętu jezdni i parkingów (przed hotelem Europejskim) jest rażącym błędem, degradującym koncepcję Deptaka, jak i całego ścisłego centrum Miasta. Błąd ten należy usunąć zmieniając geometrię zakrętu jezdni Krakowskiego Przedmieścia kosztem części placu przed pedetem (patrz: p. 2.2). Warto również podjąć analizy i prace koncepcyjne nad eliminacją ruchu kołowego na Placu Łokietka, by powiązać bezkolizyjnie Deptak ze starym Miastem (jezdnie Lubartowska – Królewska pod Placem Łokietka, tj. powrót do dawnych idei inż. inż. Ignacego Kędzierskiego).

Załączniki Załącznik 2.1.1/U Przestrzeń publiczna: Deptak - obszar objęty ochroną przedstawiony na mapie topograficznej

Data opracowania Czerwiec 2011 r.

Załącznik 2.1.1/U

Przestrzeń publiczna: Deptak

Oznaczenia:

- obszar objęty ochroną
- kierunki powiązań Deptaku z obszarami zewnętrznymi

LUBLIN

LISTA DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

ZAŁOŻENIA URBANISTYCZNE, W TYM PRZESTRZENIE PUBLICZNE

Przedmiot
ochrony

2.2/U

Orientacja

PLAC PRZED PEDETEM

Lokalizacja

Ochroną obejmuje się placyk przed byłym pedetem, u zbiegu ulic Krakowskie Przedmieście – Kapucyńska, utworzony tu w latach sześćdziesiątych ubiegłego wieku. Jak na załączniku graficznym 2.2.1/U.

Czas powstania Lata 60. XX wieku.

Uzasadnienie

Placyk ten powstał na miejscu zburzonego w czasie wojny budynku hotelu „Victoria”, zbudowanego na terenach rozparcelowanego ogrodu klasztorowego pod koniec XIX wieku. Utworzenie tu placu (zamiast np. odbudowy zniszczonego budynku) było świadomą decyzją Władz Miasta i Urzędu Konserwatora Zabytków w latach sześćdziesiątych, motywowaną faktem, iż zburzenie hotelu korzystnie odsłoniło (od wschodu) kościół OO. Kapucynów, cenny zabytek architektury XVIII wieku, w tym zwłaszcza piękną absydę neogotyckiej kaplicy tego kościoła (arch. B. Podczaszyński, 1860 r.), wzbogacając przestrzennie i kulturowo ten szczególnie ważny rejon centrum Lublina. Placyk pozwolił utrwalić ujawnioną wartość. Był on zasadny również funkcjonalnie – tworzył nową przestrzeń publiczną i otwartą handlowo-rekreacyjną przed głównym i reprezentacyjnym wówczas obiektem handlowym miasta. Trafność tej decyzji potwierdził czas, ponad 50 lat egzystencji placu sprawiło, że „wzrósł się” on w miasto. Dla mieszkańców Lublina stał się oczywistym, nieusuwalnym elementem przestrzeni ścisłego centrum, mimo że – co warto przypomnieć – nie został zrealizowany w pełni, bowiem w myśl autora założenia, arch. T. Witkowskiego, miał mieć bogatszy wystrój, jego elementem miała być m.in. eksponowana fontanna.

Stanowisko mieszkańców miasta potwierdzają opinie ekspertów, architektów, urbanistów, czego m.in. wyrazem są prace ostatniego konkursu na koncepcję rewitalizacji Placu Litewskiego: Mimo że formalnie placyk ten (pod presją inwestora) został wyłączony z obszaru objętego konkursem, autorzy niemal wszystkich 22 nadesłanych prac, po pierwsze – włączyli go do swoich opracowań, uznając tym samym, że jest integralną częścią przestrzeni Placu Litewskiego, po drugie – żadna z prac nie sugerowała potrzeby jego zabudowy, we wszystkich pozostał przestrzenią otwartą, powiązaną funkcjonalnie z centralnym placem Miasta.

Ostatnie dziesięciolecie wzmocniło motywację zachowania placyku uwarunkowaniami komunikacyjnymi. Utworzenie Deptaka na Krakowskim Przedmieściu, tworzącego z przestrzenią Placu Litewskiego integralną całość, wymaga wykorzystania części tego placyku również na cele choćby ograniczonej komunikacji kołowej (autobusy, taksówki itp.), co jest warunkiem niezakłóconego ruchem kołowym powiązania przestrzeni Deptaka z przestrzenią Placu Litewskiego. Dla struktury Centrum jest to wymóg bezwzględny.

Wytyczne
do ochrony

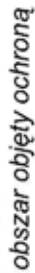
Obiekt rangi krajowej (!). Placyk przed d. Pedetem powinien pozostać otwartą, niezabudowaną przestrzenią publiczną. Należy go chronić jako ważny przestrzennie i funkcjonalnie element struktury Centrum (jest elementem Deptaka i Placu Litewskiego), warunkujący też zachowanie pożądanej jakości kulturowej całego założenia centralnego: Stare Miasto – Deptak – Plac Litewski. Głębokość otwartej, niezabudowanej przestrzeni publicznej placyku od strony Krakowskiego Przedmieścia powinna pozostać taka jak jest obecnie (tj. ok. 32 m), a w żadnym przypadku nie powinna być mniejsza niż 25 m., licząc między zabudową a linią regulacyjną Krakowskiego Przedmieścia (minimum niezbędne dla racjonalnej geometrii jezdni i ekspozycji kaplicy kościoła Kapucynów). Ewentualne nowe obiekty lokalizowane między ulicami Kapucyńską i Kołłątają, teatrem im. Juliusza Osterwy i zespołem klasztornym OO Kapucynów nie powinny dominować wysokością bądź ekstrawagancką formą nad otaczającą zabudową, w tym – delikatną sylwetą tego centralnego w Lublinie zespołu klasztorного.

Załączniki

Załącznik 2.2.1/U Przestrzeń publiczna: Plac „przed Pedetem” - obszar objęty ochroną przedstawiony na mapie topograficznej

Data
opracowania

Czerwiec 2011 r.

LUBLIN

LISTA DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

ZAŁOŻENIA URBANISTYCZNE, W TYM PRZESTRZENIE PUBLICZNE

Przedmiot
ochrony

2.3/U

Orientacja

PLAC CZECHOWICZA

Lokalizacja

Ochroną obejmuje się plac u zbiegu ulic Krakowskie Przedmieście i Kościuszki, utworzony w latach sześćdziesiątych ubiegłego wieku i nazwany Placem Czechowicza. Jak na załączniku graficznym 2.3.1/U.

Czas powstania Lata 60. XX wieku.

Uzasadnienie

Geneza tego placu jest podobna do „placyku przed pedetem”. I ten plac został utworzony w miejscu zniszczonego podczas działań wojennych w 1939 r. budynku, powstałego na dawnej parcelacji ogrodu klasztornego. Tu też motywem utworzenia przestrzeni placowej (zamiast odbudowy zniszczonego budynku) była świadoma decyzja Władz Miasta i Urzędu Konserwatora Zabytków, by zachować powstały przez zniszczenia wojenne widok (od zachodu) na XVIII-wieczny klasztor kapucynów. W ten sposób, dzięki obu placom został on wydobyty ze zwartej zabudowy ulicy i wyeksponowany w przestrzeni Placu Litewskiego. Biorąc pod uwagę delikatność i skromne (właściwe regule zakonu) piękno architektury założenia klasztornego, decyzja o utworzeniu tych przestrzeni otwartych – placów była słuszna (choć nie jest jeszcze w pełni wykorzystana).

Wytyczne
do ochrony

Plac powinien pozostać trwałym elementem struktury Centrum, Placu Litewskiego, otwierając widok na klasztor. Ewentualne nowe sąsiedztwo klasztoru nie powinno też deprecjonować (przytłaczać) jego delikatnej architektury. Ochroną obejmuje się również pomnik Józefa Czechowicza (art. rzeźb. T. Skwarczyńskiego) stojący na tym placu.

Załączniki

Załącznik 2.3.1/U Przestrzeń publiczna: Plac Czechowicza - obszar objęty ochroną przedstawiony na mapie topograficznej

Data
opracowania

Czerwiec 2011 r.

LUBLIN

LISTA DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

ZAŁOŻENIA URBANISTYCZNE, W TYM PRZESTRZENIE PUBLICZNE

Przedmiot
ochrony

2.4/U

Orientacja

PLAC WOLNOŚCI

Lokalizacja

Ochroną obejmuje się cały Plac Wolności (dawniej Plac Bernardyński), od kościoła pobernardyńskiego po kościół pobrygidkowski, tzn. Plac wraz z odcinkiem ulicy Narutowicza (po kościół podbrygidkowski). Jak na załączniku graficznym 2.4.1/U.

Czas powstania

Uzasadnienie

Plac Wolności, obejmujący zespół kościoła i klasztoru pobernardyńskiego, pałac Parysa, Bibliotekę im. Łopacińskiego i inne, przedłużony o wschodni kraniec ulicy Narutowicza – po Teatr Osterwy i zespół kościoła i klasztoru wizytek, jest interesującym skupiskiem obiektów zabytkowych i współczesnych, tworzących unikatową przestrzenną całość. Powstał i powstaje nadal przez narastanie. Jego przestrzenną cechą charakterystyczną jest kontrast między zwartą śródmiejską zabudową pierzei północnej, a swobodnie kształtowanym zagospodarowaniem pierzei południowej, którą tworzą obiekty wolnostojące w otoczeniu zieleni dawnych ogrodów przyklasztornych i przypałacowych. Jako współczesna przestrzeń publiczna miasta ma przede wszystkim walory potencjalne, ma szansę, by stać się taką przestrzenią śródmiejską, o silnym wyrazie kulturowym.

Wytyczne
do ochrony

Na kanwie zgromadzonych wartości kulturowych i przestrzennych, należy przede wszystkim opracować koncepcję utworzenia tu spójnej przestrzeni publicznej, z preferencją ruchu pieszego i rekreacji. Wymagać to będzie ingerencji w niektóre obiekty, które się tu znalazły w ostatnich dziesięcioleciach, bardziej niszcząc niż kreując wartości (dotyczy to np. szkoły na dawnych ogrodach pałacu Tarłów czy niesprzyjającej zakładanym celom geometrii istniejącej jezdni). Przed opracowaniem takiej koncepcji i wprowadzenia jej do planu miasta dalsza zabudowa w tym obszarze nie powinna mieć miejsca.

Załączniki

Załącznik 2.4.1/U Przestrzeń publiczna: Plac Wolności - obszar objęty ochroną przedstawiony na mapie topograficznej

Data
opracowania

Czerwiec 2011 r.

LUBLIN

LISTA DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

ZAŁOŻENIA URBANISTYCZNE, W TYM PRZESTRZENIE PUBLICZNE

Przedmiot
ochrony

2.5/U

Orientacja

PRZESTRZEŃ MIĘDZY ŚWIĘTODUSKĄ A LUBARTOWSKĄ

Lokalizacja

Ochroną obejmuje się otwartą przestrzeń publiczną między ulicami Świętoduską i Lubartowską, dawne ogrody klasztoru karmelitów, dawny targ. Obecnie w przebudowie (pod garaż podziemny). Jak na załączniku graficznym 2.5.1/U.

Czas powstania Lata 60. XX wieku.

Uzasadnienie

Do dziś jest to jedna z największych przestrzeni otwartych w obszarze ścisłego centrum miasta. Niezależnie od jej walorów historycznych, jest to przestrzeń pełniąca obecnie istotną rolę kulturową w strukturze śródmieścia. Dzięki swojemu położeniu (na stoku) otwiera rozległy krajobraz, wzbogacając nim centrum miasta. Tworzy też przedpole widokowe na zespół staromiejski i kościół z klasztorem karmelitów. Jest potencjalnym eksponowanym przedpolem zespołu Ratusza. Jest wreszcie konkretną i pożądaną przestrzenią rekreacyjną w śródmieściu.

Wytyczne
do ochrony

Należy czuwać, aby planowany garaż podziemny nie spowodował degradacji istniejących walorów przestrzennych i krajobrazowych oraz roli kulturowej tego terenu. Powinien on pozostać trwałym obszarem otwartym, ukształtowanym zgodnie z jego naturą i zagospodarowanym jako eksponowany teren śródmiejskiej zieleni i rekreacji biernej. Nie można dopuścić do jego zabudowy naziemnej (z wyjątkiem ew. utrzymania lub odtworzenia parterowej zabudowy istniejącej tam obecnie).

Załączniki

Załącznik 2.5.1/U Przestrzeń publiczna: Przestrzeń między ul. Świętoduską a ul. Lubartowską - obszar objęty ochroną przedstawiony na mapie topograficznej

Data
opracowania

Czerwiec 2011 r.

Załącznik 2.5.1/U

Przestrzeń publiczna: Przestrzeń między ul. Świętoduską a ul. Lubartowską

Oznaczenia:

 obszar objęty ochroną

LUBLIN

LISTA DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

ZAŁOŻENIA URBANISTYCZNE, W TYM PRZESTRZENIE PUBLICZNE

Przedmiot
ochrony

2.6/U

Orientacja

PLAC ZAMKOWY

Lokalizacja

Ochroną obejmuje się Plac Zamkowy, tj. przestrzeń placu wraz z zabudową oraz najbliższym otoczeniem – zboczem zamkowym (jak wskazano na załączniku graficznym 2.6.1/U).

Czas powstania 1954 r.

Uzasadnienie Plac Zamkowy powstał w roku 1954 (w ramach programu X-Lecia PRL) na terenach zburzonych ulic dzielnicy żydowskiej, tworząc nowe przedpole Zamku. Usytuowanie Placu – w relacji do Zamku i Starego Miasta – oraz jego interesująca forma przestrzenna i architektura sprawiają, że „wzwyż się” on w miasto, stając się jednym z ważnych elementów przestrzeni śródmieścia. Jest też dobrym przykładem architektury i urbanistyki lat pięćdziesiątych minionego wieku.

Wytyczne
do ochrony

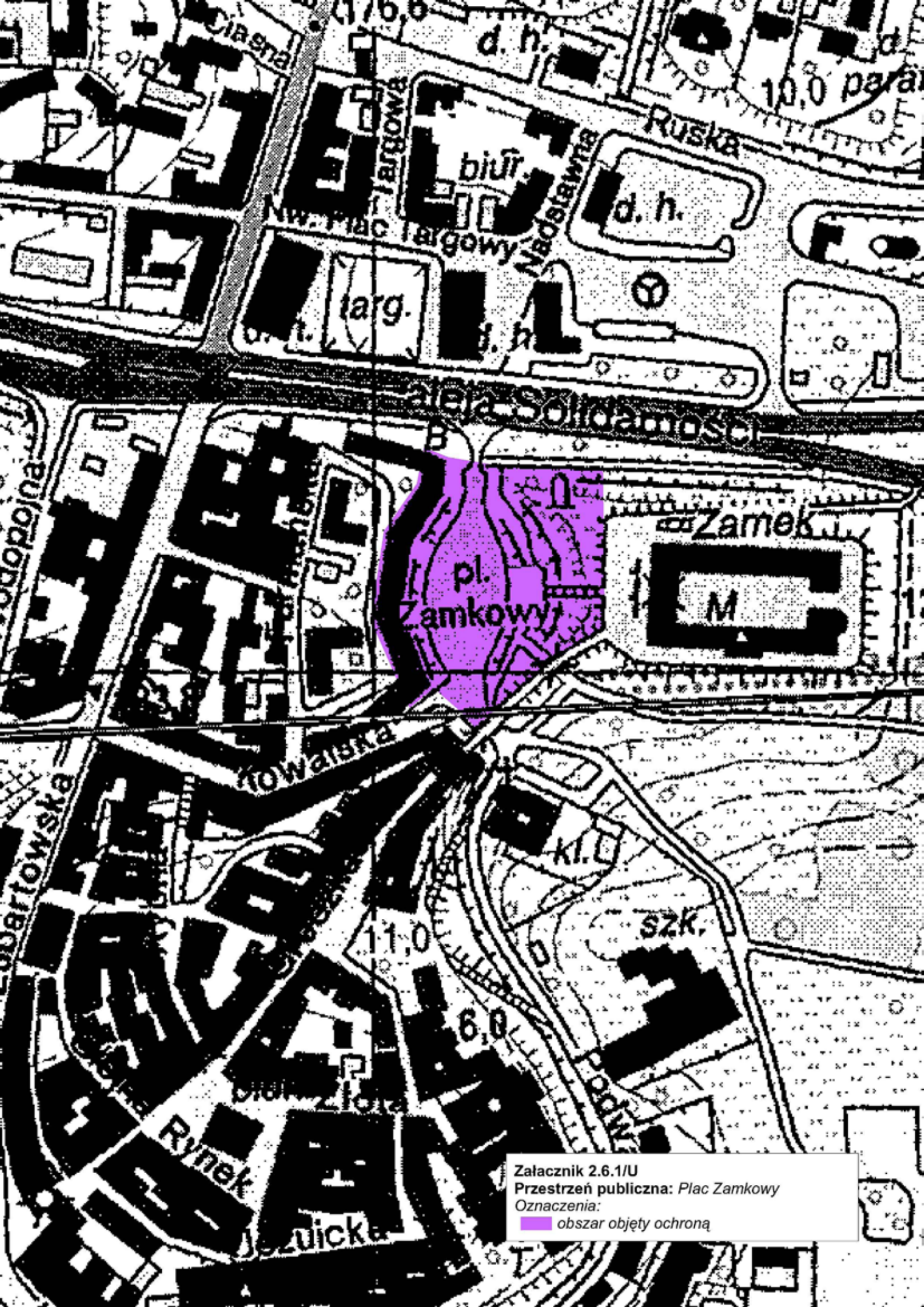
Obiekt rangi krajowej (!). Należy zachować Plac zgodnie z jego pierwotną koncepcją, w tym – przywrócić jego zniszczone walory: arkady, podcienia, pożądane dachy ceramiczne i inne. Niezbędne zabiegi modernizacyjne powinny być też podporządkowane zasadzie zachowania czy przywrócenia jego pierwotnych walorów, w tym funkcja parkowania na placu nie może niweczyć jego charakteru eksponowanej śródmiejskiej przestrzeni publicznej, powinna być usunięta bądź radykalnie ograniczona.

Załączniki

Załącznik 2.6.1/U Przestrzeń publiczna: Plac Zamkowy - obszar objęty ochroną przedstawiony na mapie topograficznej

Data
opracowania

Czerwiec 2011 r.

Załącznik 2.6.1/U
Przestrzeń publiczna: Plac Zamkowy
Oznaczenia:
 obszar objęty ochroną

LUBLIN

LISTA DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

ZAŁOŻENIA URBANISTYCZNE, W TYM PRZESTRZENIE PUBLICZNE

Przedmiot
ochrony

2.7/U

Orientacja

PLAC M. C. SKŁODOWSKIEJ

Lokalizacja

Szczególną ochroną obejmuje się Plac Marii Curie-Skłodowskiej, stanowiący centrum kompleksu naukowo-dydaktycznego Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, jako przestrzeń publiczną miasta, niezależnie od ogólnej ochrony całego tego kompleksu (p. 1.8). Jak na załączniku graficznym 2.7.1/U.

Czas powstania 1954 r.

Uzasadnienie

Plac wraz z kompleksem naukowo-dydaktycznym UMCS powstał w latach pięćdziesiątych w wyniku konkursu ogólnokrajowego, autorem urbanistyki tego placu, jak i całego kompleksu był arch. Czesław Gawdzik (częściowo też, rejon biblioteki – Tadeusz Witkowski). Od ponad sześćdziesięciu lat plac pełni z sukcesem nałożone mu funkcje. Wzbogacony dobrym artystycznie pomnikiem (autorstwa Mariana Koniecznego) wielkiej Patronki Uniwersytetu, stał się rzeczywistym centrum przestrzeni publicznej tej uczelni i znaczącym elementem kulturowego środowiska miasta Lublina.

Wytyczne
do ochrony

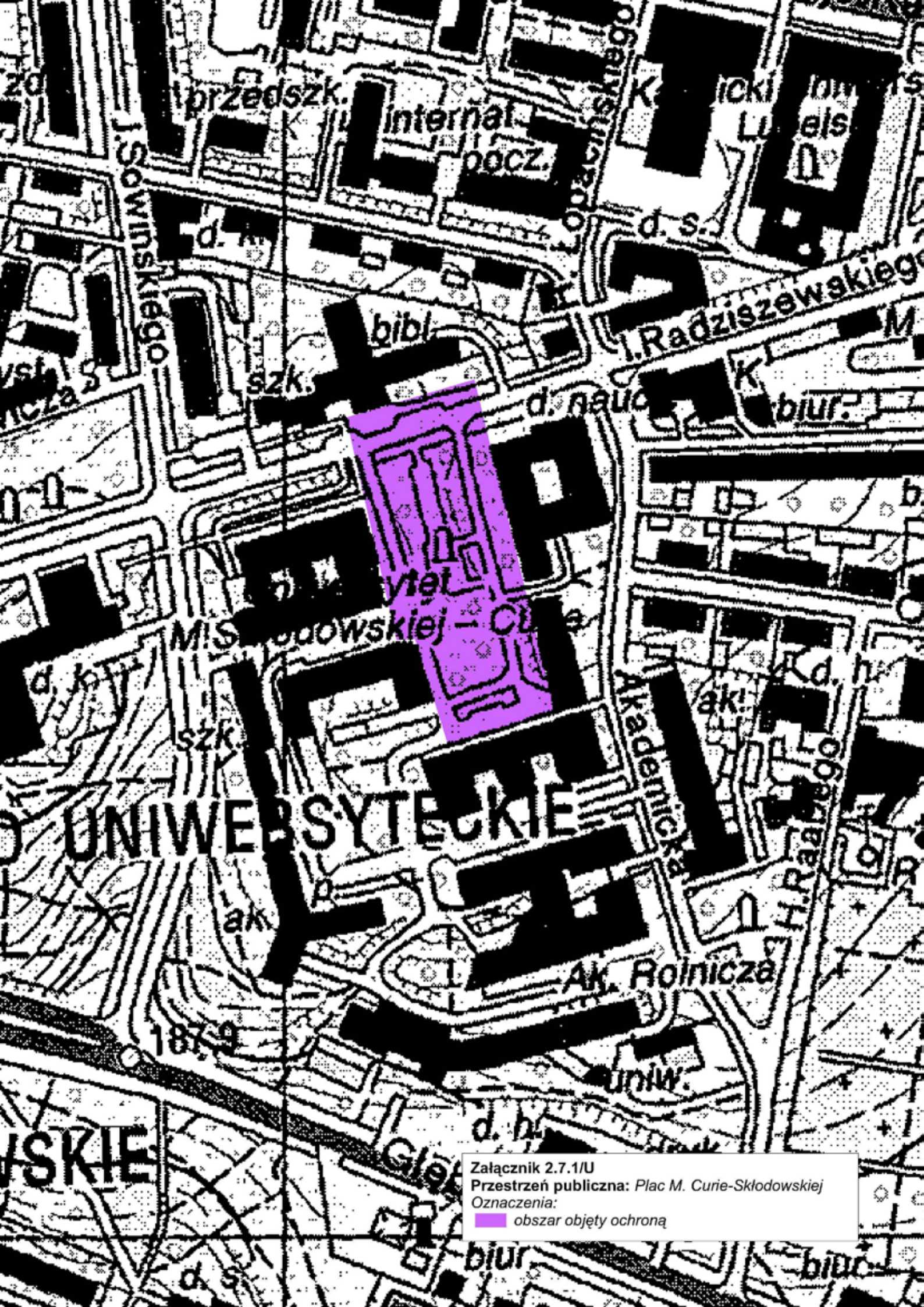
Plac jako główna przestrzeń publiczna UMCS powinien być zachowany i chroniony przed umniejszaniem czy degradacją przestrzenną. Wskazane jest dalsze jego wzbogacanie estetyczne i ugruntowywanie otwartych funkcji reprezentacyjnych i rekreacyjnych. Parkowanie samochodów na placu należy praktycznie wyeliminować.

Załączniki

Załącznik 2.7.1/U Przestrzeń publiczna: Plac M. C. Skłodowskiej - obszar objęty ochroną przedstawiony na mapie topograficznej

Data
opracowania

Czerwiec 2011 r.

Załącznik 2.7.1/U

Przestrzeń publiczna: Plac M. Curie-Skłodowskiej

Oznaczenia:

obszar objęty ochroną

LUBLIN

LISTA DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

ZAŁOŻENIA URBANISTYCZNE, W TYM PRZESTRZENIE PUBLICZNE

Przedmiot
ochrony

2.8/U

Orientacja

SKWER MIASTECZKA UNIWESYTECKIEGO UMCS

Lokalizacja

Szczególną ochroną obejmuje się centralny skwer zespołu domów akademickich, położony przy ulicach Sowińskiego i Langiewicza, jako przestrzeni publicznej miasta, niezależnie od ogólnej ochrony całego tego zespołu (p.1.8). Jak na załączniku graficznym 2.8.1/U.

Czas powstania 1954 r.

Uzasadnienie

Przestrzeń publiczna tego skweru, wraz z Chatką Żaka, dla której jest – jak i dla całego miasteczka – przedpołem, według zamierzeń autorów projektu (arch. arch. K. Różyskiej i A. Górskiej) oraz wielkich realizatorów tego przedsięwzięcia (m.in. prof. G. Seidlera) – miała być zarazem „sercem kulturowym” całego założenia, „wypełnionym zapachem róż”, jak Plac M. C. Skłodowskiej miał być jego centrum reprezentacyjnym. Obie te przestrzenie, spięte bezkolizyjnym przejściem, miały stanowić centrum całej „dzielnicy uniwersyteckiej” (i być uhonorowane m.in. popiersiami rektorów). Taką funkcję też efektywnie pełnią i powinny pełnić nadal.

Wytyczne
do ochrony

Skwer Miasteczka Uniwersyteckiego UMCS jest ważnym elementem struktury tego miasteczka i powinien być chroniony przed zagospodarowaniem niezgodnym z jego początkową koncepcją, nie powinien być ani zabudowany, ani np. przekształcony w parking. Powinien pozostać centralną otwartą, zieloną przestrzenią publiczną miasteczka. Wskazana jest jego rewitalizacja i przyrodnicze wzbogacenie, jako takiej przestrzeni.

Załączniki

Załącznik 2.8.1/U Przestrzeń publiczna: Skwer Miasteczka Uniwersyteckiego - obszar objęty ochroną przedstawiony na mapie topograficznej.

Data
opracowania

Czerwiec 2011 r.

Załącznik 2.8.1/U
Przestrzeń publiczna: Skwer Miasteczka Uniwersyteckiego UMCS
Oznaczenia:
obszar objęty ochroną

LUBLIN

LISTA DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

ZAŁOŻENIA URBANISTYCZNE, W TYM PRZESTRZENIE PUBLICZNE

Przedmiot
ochrony

2.9/U

Orientacja

PARK AKADEMICKI

Lokalizacja

Szczególną ochroną obejmuje się cały obszar obecnego Parku Akademickiego, jako przestrzeni publicznej miasta, niezależnie od jego ochrony ogólnej w strukturze całej Dzielnicy Uniwersyteckiej UMCS (p. 1.8). Jak na załączniku graficznym 2.9.1/U.

Czas powstania Lata 50. XX wieku.

Uzasadnienie

Park ten został utworzony w latach pięćdziesiątych wraz z całą Dzielnicą Uniwersytecką. W ówczesnym zamierzeniu miał to być ogród botaniczny uniwersytetu. Tak został zaprojektowany i zrealizowany (m.in. przez prof. Lucjana Kaznowskiego). Został przekształcony w park akademicki dopiero po utworzeniu nowego, większego ogrodu botanicznego na Sławinku. Pozostał jednak cennym zbiorem gatunków roślin godnych ochrony, stając się zarazem główną przestrzenią rekreacyjną Miasteczka.

Wytyczne
do ochrony

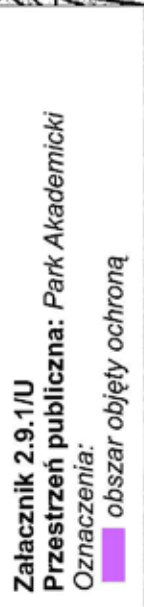
Park należy chronić w całości przed jakąkolwiek zabudową lub zagospodarowaniem niezgodnym z jego funkcją, jako obszar zieleni rekreacyjnej towarzyszącej zespołowi domów akademickich. Wskazana jest jego gruntowna rewitalizacja i rewaloryzacja jego parkowego zagospodarowania (obecne zagospodarowanie, wykonane sposobem „gospodarczym”, bez planu, sprzyja procesowi dewastacji).

Załączniki

Załącznik 2.9.1/U Przestrzeń publiczna: Park Akademicki - obszar objęty ochroną przedstawiony na mapie topograficznej.

Data
opracowania

Czerwiec 2011 r.

LUBLIN

LISTA DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

ZAŁOŻENIA URBANISTYCZNE, W TYM PRZESTRZENIE PUBLICZNE

Przedmiot
ochrony

2.10/U

Orientacja

PARK LUDOWY

Lokalizacja

Ochroną obejmuje się obszar Parku Ludowego, jako miejskiej przestrzeni publicznej o charakterze rekreacyjnym i usługowym. Jak na załączniku graficznym 2.10.1/U.

Czas powstania Lata 60. XX wieku.

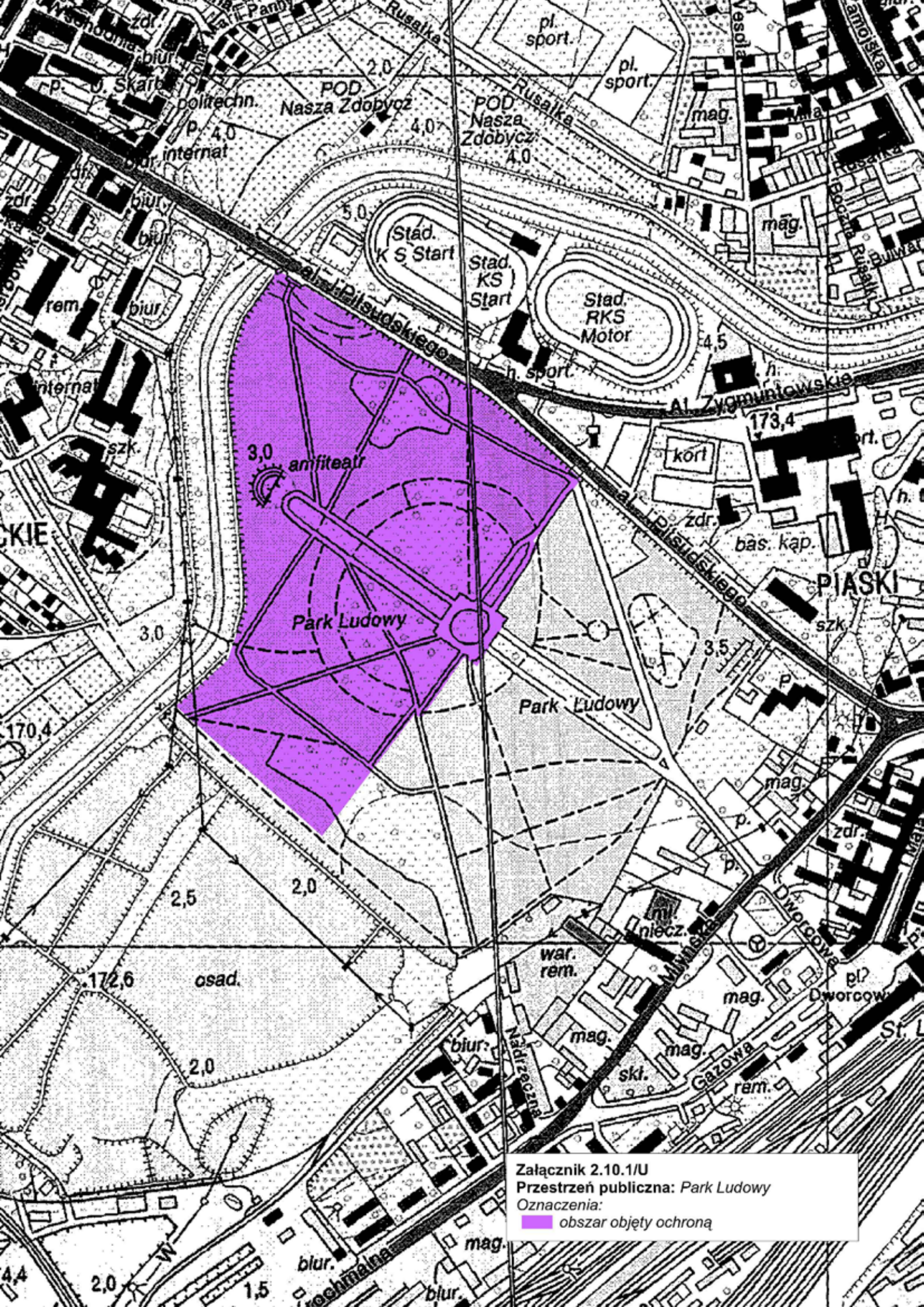
Autorzy Zespół architektów krajobrazu pod kierownictwem prof. Władysława Niemirskiego.

Uzasadnienie Park został zrealizowany w latach sześćdziesiątych, na podmokłych terenach doliny Bystrzycy, według projektu warszawskiego zespołu architektów krajobrazu pod kierownictwem prof. Władysława Niemirskiego. Zasadność jego ochrony jest motywowana wymogiem ochrony zieleni i doliny rzeki, walorami kompozycji krajobrazowej parku i trafnością wyboru miejsca Parku w strukturze miasta – w sąsiedztwie planowanego centrum przydworcowego i Targów Wschodnich. Jest szansa, że park ten ożyje po odpowiednim jego wkomponowaniu w planowane założenia.

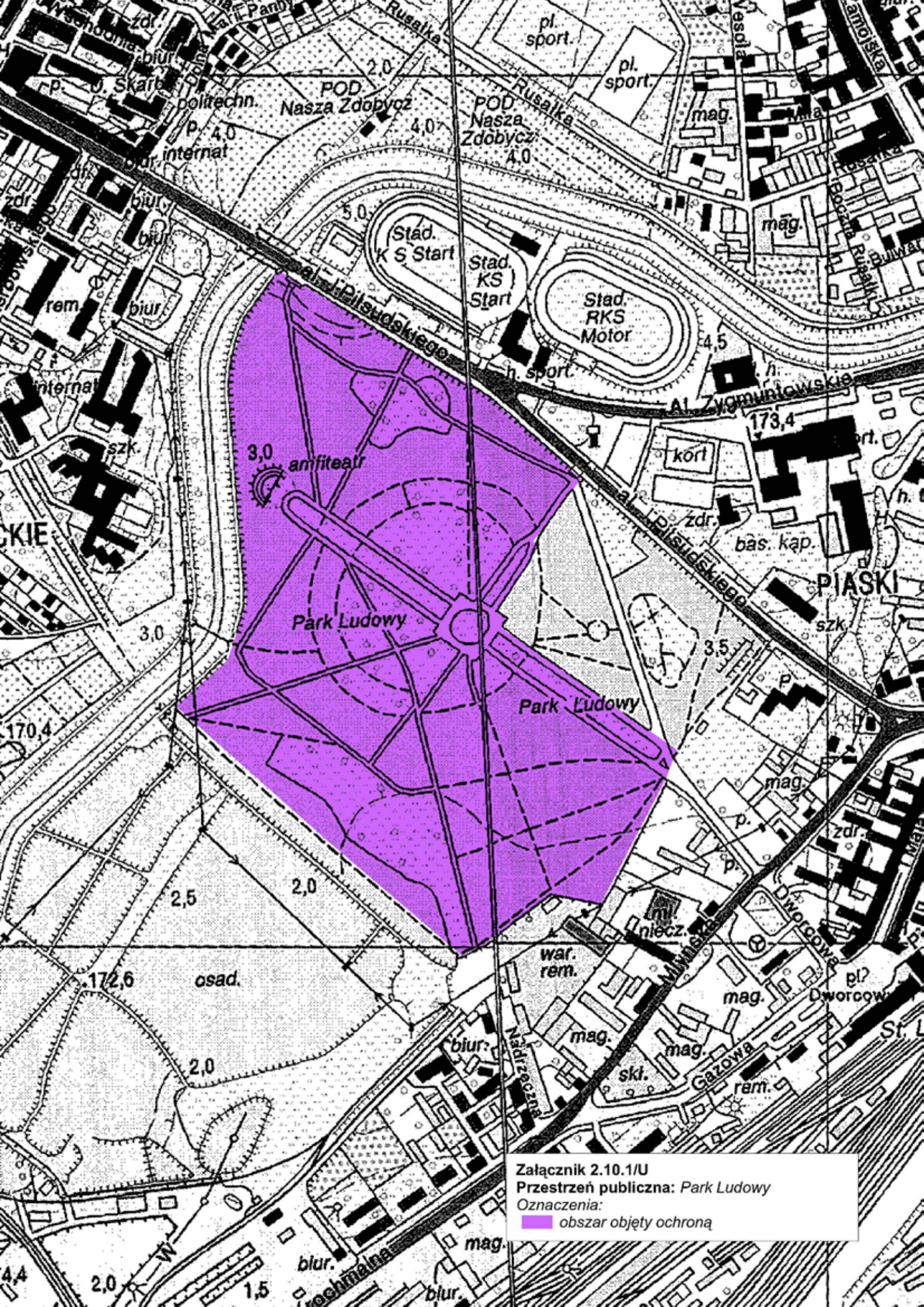
Wytyczne
do ochrony Park należy zachować w całości. Możliwe jest jego wkomponowanie w sąsiadujące z nim centrum przydworcowe wraz z założeniem Targów Wschodnich (traktowanych w całości bądź w części jako czasowe?). Warunkiem jest jego rewitalizacja, nieumniejszanie powierzchni jego zieleni (powyżej 15%) oraz zachowanie układu jego głównych alei (patrz także p. 3.7 Centrum Przydworcowe).

Załączniki Załącznik 2.10.1/U Przestrzeń publiczna: Park Ludowy - obszar objęty ochroną przedstawiony na mapie topograficznej

Data
opracowania Czerwiec 2011 r.

Załącznik 2.10.1/U
Przestrzeń publiczna: Park Ludowy
Oznaczenia:
obszar objęty ochroną

Załącznik 2.10.1/U
Przestrzeń publiczna: Park Ludowy
Oznaczenia:
obszar objęty ochroną

LUBLIN

LISTA DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

ZAŁOŻENIA URBANISTYCZNE, W TYM PRZESTRZENIE PUBLICZNE

Przedmiot
ochrony

2.11/U

PRZESTRZEŃ PRZED SZPITALEM PRZY UL. JACZEWSKIEGO

Orientacja

Lokalizacja

Ochroną obejmuje się obszar przedpola Publicznego Szpitala Klinicznego nr 4 (PSK4), w rozwidleniu ulic Jacewskiego i Chodźki, w granicach określonych na załączniku graficznym 2.11.1/U.

Czas powstania Lata 60. XX wieku.

Autor Architekt Jerzy Luba.

Uzasadnienie Założenie to powstało w latach sześćdziesiątych wraz z realizacją szpitala, którego jest przedpolem. Projektantem całości był arch. Jerzy Luba. Stanowi unikatową, a zarazem przykładową przestrzeń publiczną przed wielkim publicznym obiektem. Choć w minionym pięćdziesięcioleciu wprowadzono tam wiele spontanicznych zmian – czasem korzystnych (pomnik Marii Skłodowskiej i Piotra Curie), częściej niekorzystnych (parkingi zamiast zieleni) – to co zostało z tej przestrzeni jest jeszcze znacznym potencjałem szans utworzenia tu atrakcyjnej przestrzeni publicznej miasta.

Wytyczne do ochrony Nie należy pomniejszać otwartej przestrzeni tego obszaru. Wskazane jest opracowanie nowego planu rewaloryzacji całego przedpola, aby zaktualizować jego program i uporządkować zagospodarowanie w kierunku utworzenia tu atrakcyjnej przestrzeni publicznej miasta, zgodnie z istniejącym potencjałem i pierwotnymi intencjami autora.

Załączniki Załącznik 2.11.1/U Przestrzeń publiczna: Przestrzeń przed szpitalem przy ul. Jacewskiego - obszar objęty ochroną przedstawiony na mapie topograficznej.

Data opracowania Czerwiec 2011 r.

LUBLIN

LISTA DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

ZAŁOŻENIA URBANISTYCZNE, W TYM PRZESTRZENIE PUBLICZNE

Przedmiot
ochrony

2.12/U

Orientacja

ALEJE RACŁAWICKIE

Lokalizacja

Ochroną obejmuje się ulicę Aleje Racławickie na całej jej długości (od Ogrodu Saskiego po Rogatkę Warszawską), zwłaszcza jej zieleni i ciągi piesze, jako ważny komponent centralnej przestrzeni publicznej miasta. Jak na załączniku graficznym 2.12.1/U.

Czas powstania Lata 20. i 30. XX wieku.

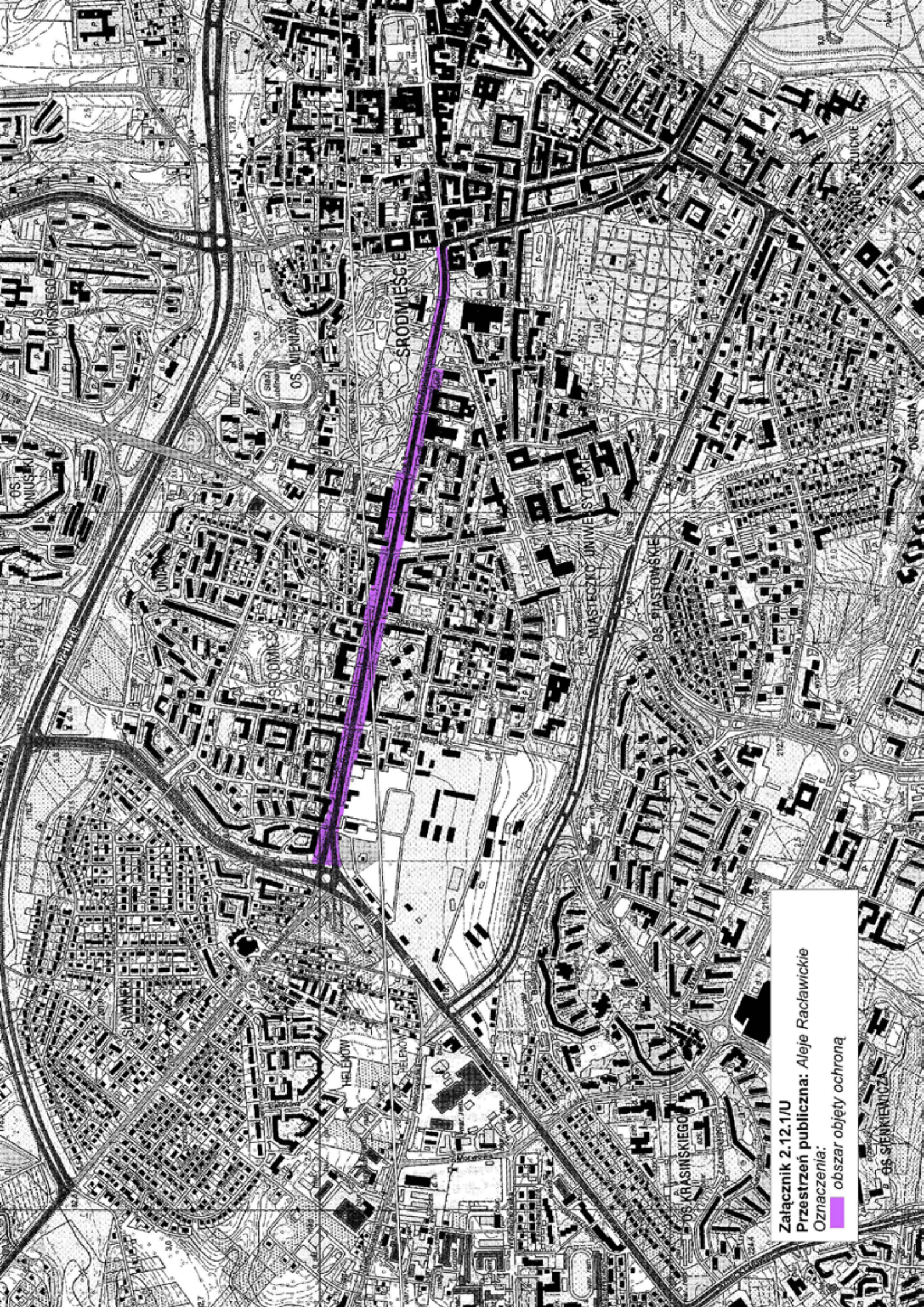
Autor Architekt Ignacy Kędzierski.

Uzasadnienie Idea Alei Racławickich jako głównej, reprezentacyjnej alei śródmieścia powstała w latach dwudziestych i została w znacznej części zrealizowana w latach trzydziestych ubiegłego wieku. Jej autorem i realizatorem był architekt miejski inż. Ignacy Kędzierski. W swojej pierwotnej wersji miała to być imponująca aleja miejska – kontynuacja Krakowskiego Przedmieścia, z bogatą zielenią (drzewa, krzewy, trawniki), szerokimi chodnikami, ławkami – śródmiejska przestrzeń spacerowa. I takie były jej zrealizowane wówczas odcinki. Powojenne modernizacje (rozszerzanie jezdni, budowa przystanków, niszczenie zieleni), jak też nadmierny ruch pojazdów, obniżyły rangę przestrzenną tego wielkiego założenia. Warto podjąć trud przywrócenia choć w części jego pierwotnych walorów.

Wytyczne
do ochrony Wskazane jest opracowanie projektu rewaloryzacji całego ciągu Alei Racławickich, w celu przywrócenia pierwotnych walorów tego założenia. Nie należy dalej zwiększać powierzchni jezdni ciągu, należy natomiast przywrócić priorytet i zwiększyć atrakcyjność warunków dla ruchu pieszego.

Załączniki Załącznik 2.12.1/U Przestrzeń publiczna: Aleje Racławickie - obszar objęty ochroną przedstawiony na mapie topograficznej.

Data
opracowania Czerwiec 2011 r.

Załącznik 2.12.1/U
Przestrzeń publiczna: Aleje Racławickie
Oznaczenia: obszar objęty ochroną

LUBLIN

LISTA DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

ZAŁOŻENIA URBANISTYCZNE, W TYM PRZESTRZENIE PUBLICZNE

Przedmiot
ochrony

2.13/U

Orientacja

TRASA W-Z W KRAJOBRAZIE DOLINY CZECHÓWKI

Lokalizacja

Ochroną obejmuje się „trasę W-Z”, tj. Aleję Tysiąclecia, od Alei Warszawskiej do mostu na Bystrzycy (patrz też p. 3.15). Jak na załączniku graficznym 2.13.1/U.

Czas powstania

Koncepcja: lata 40. XX wieku; Realizacja: lata 60. XX wieku.

Autor

Architekt Czesław Gawdzik.

Uzasadnienie

Mimo, że trasa ta zniszczyła w znacznym stopniu środowisko i krajobraz doliny, jest ona przykładem wyjątkowo pięknego i funkcjonalnie racjonalnego usytuowania wielkiej trasy komunikacyjnej w strukturze miasta. Autorem koncepcji tej trasy był, w latach czterdziestych ubiegłego wieku, arch. Czesław Gawdzik, zrealizowano ją w latach sześćdziesiątych. Trzeba zauważyć, że autor proponował tu trasę znacznie niższej klasy, która nie zniszczyłaby środowiska w tak wysokim stopniu (n. b. wówczas nie przewidywano obecnego nasilenia motoryzacji i potrzeby wielkich tras w mieście). W efekcie uzyskano przykładowe rozwiązanie, które m.in. oferuje wyjątkowe walory jako miejska przestrzeń publiczna (przede wszystkim dla użytkowników trasy).

Wytyczne
do ochrony

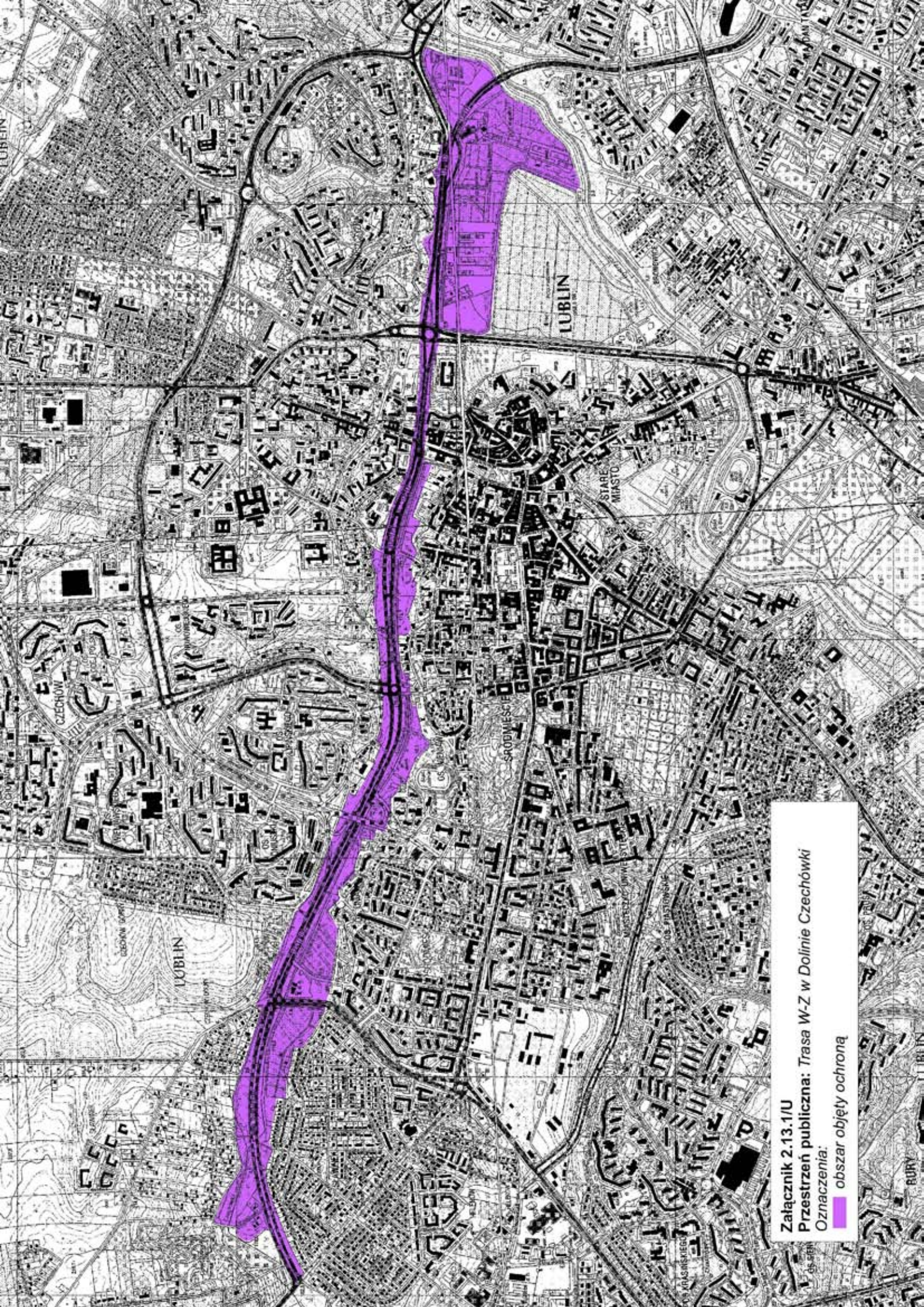
Trasy nie należy dalej rozbudowywać, natomiast wskazane jest zmniejszenie jej kolizyjności i uciążliwości dla środowiska doliny oraz stworzenie warunków jej wykorzystywania jako przestrzeni publicznej nie tylko przez użytkowników trasy (patrz też p. 3.12).

Załączniki

Załącznik 2.13.1/U Przestrzeń publiczna: Trasa W-Z w krajobrazie Doliny Czechówki - obszar objęty ochroną przedstawiony na mapie topograficznej.

Data
opracowania

Czerwiec 2011 r

Załącznik 2.13.1/U
Przestrzeń publiczna: Trasa W-Z w Dolinie Czeschówki
Oznaczenia:
 obszar objęty ochroną

LUBLIN

LISTA DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

ZAŁOŻENIA URBANISTYCZNE, W TYM PRZESTRZENIE PUBLICZNE

Przedmiot
ochrony

2.14/U

Orientacja

ULICA GŁĘBOKA

Lokalizacja

Ochroną obejmuje się ulicę Głęboką od Alei Kraśnickich do ulic Sowińskiego/Filaretów. Patrz: załącznik graficzny.

Czas powstania

Uzasadnienie

Ulica Głęboka na tym odcinku miała pełnić funkcję analogiczną jak trasa W-Z, tj. zewnętrznej obsługi śródmieścia od południa, gdy trasa W-Z – od północy (patrz p. 2.13). Podobnie też została usytuowana, w tym przypadku – w suchej dolinie między płaskowyżem śródmieścia a wzgórzami dzielnicy Rury. Arterię wpasowano ściśle w kształt dna doliny, dzięki czemu nie jest agresywna dla krajobrazu doliny, której zbocza intensywnie zadrzewiono, tworząc odpowiednią oprawę krajobrazową arterii i zmniejszając jej uciążliwość dla sąsiadujących obszarów mieszkaniowych dzielnicy Rury i Dzielnicy Uniwersyteckiej UMCS. Stała się podobnie jak trasa W-Z atrakcyjną w środowisku miejskim przestrzenią publiczną dla jej użytkowników.

Wytyczne
do ochrony

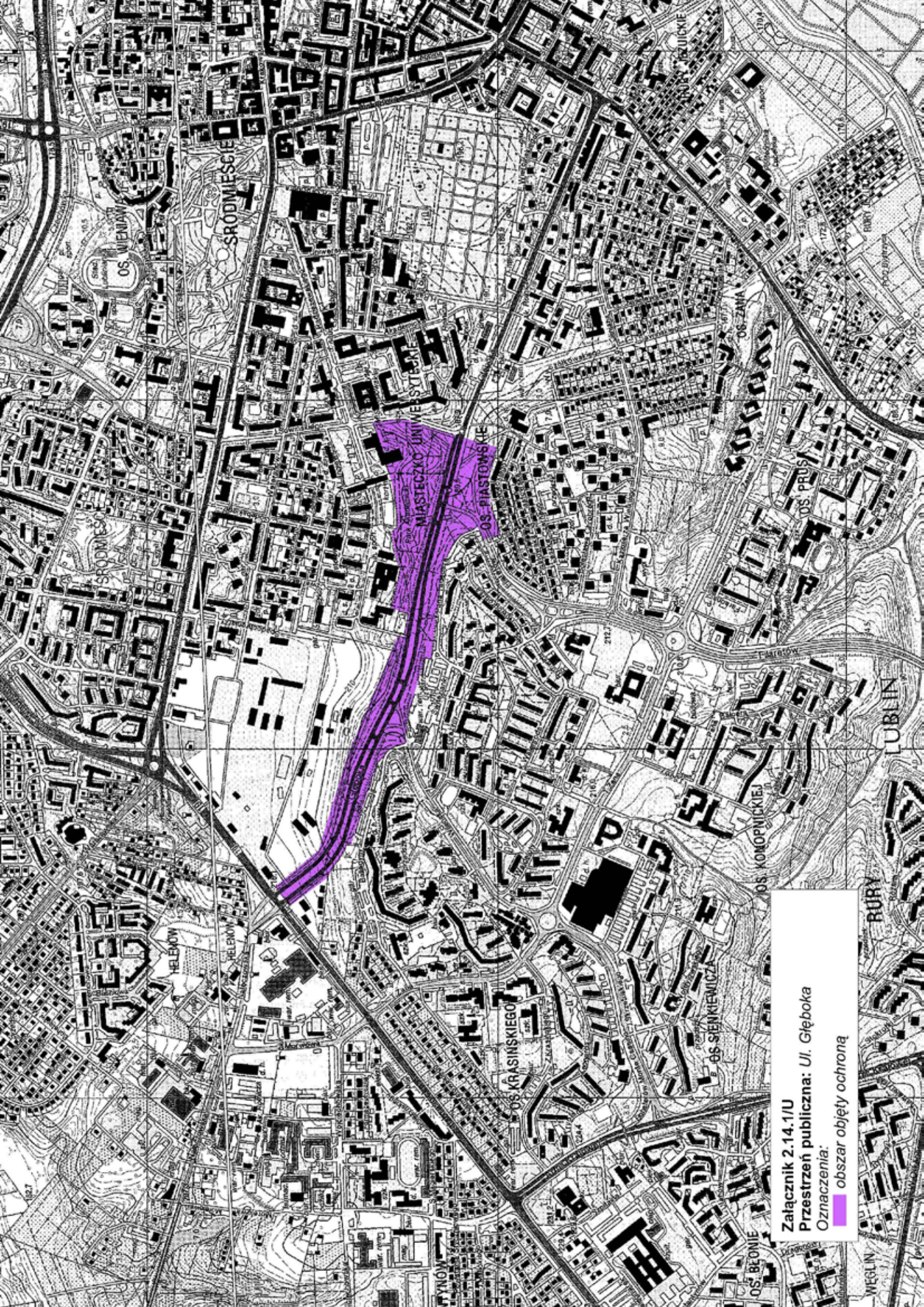
Należy chronić tereny zielone zboczy doliny, nie powinny być one zabudowywane. Wskazane są działania w kierunku dalszej poprawy krajobrazu trasy, zwiększenia wartości izolacyjnej jej zielonej oprawy oraz stworzenia warunków dla rozszerzenia jej walorów użytkowych jako przestrzeni publicznej (nie tylko dla użytkowników ulicy).

Załączniki

Załącznik 2.14.1/U Przestrzeń publiczna: Ulica Głęboka - obszar objęty ochroną przedstawiony na mapie topograficznej

Data
opracowania

Czerwiec 2011 r.

Załącznik 2.14.1/U
Przestrzeń publiczna: Ul. Głęboka
Oznaczenia:
 obszar objęty ochroną

